

Moldavsko 5



Ako sa vyvíja náš život v dedinke Micelușeni ďalej? Zima pomaly odchádza, sneh sa roztopil a objavujú sa ďalšie dobrodružstvá – umenie šoférovať auto, či chodiť zablatenými cestami. ☺ Nie jedenkrát sme sa niekoľko desiatok minút „hrali“ s autom, ktoré sa z blata nechcelo pohnúť ani dopredu, ani dozadu. Umývať topánky prakticky nemá zmysel, no aj tak pred kostolom nájdete vždy vedro s vodou a kefu na topánky.

V predchádzajúcom prayerliste som vám spomínala našich fantastických susedov. Tentokrát by som vám rada priblížila život jedného z nich, ktorý sa o nás staral posledné mesiace niekedy akoby nám bol otec. Ak prichádzame do jeho domu, aby sme si oprali veci, či sa osprchovali, naša návšteva je určite na viac ako hodinu, pretože pokračuje spoločným čajom alebo večerou a nie raz končí pozvaním na obed v nedeľu. Vasil má okolo 50 rokov, má 2 deti. Veriaci je takmer 15 rokov, avšak jeho manželka kostol iba navštevuje. Aj to iba keď je doma. Momentálne je už dlhšiu dobu v Taliansku, kde pracuje a o kostol záujem nemá a už vôbec nie o vzťah s Bohom. Obe Vasilove deti, Pavel a Irina, pravidelne chodia na stretnutia dorastu. Avšak zatiaľ akoby vieru iba skúmali. Premýšľajú, pýtajú sa, no živý vzťah s Bohom, je zatiaľ pre nich len akousi životnou stratégiou, ktorú nedokážu aplikovať do svojho života v plnosti. Vasil je jednoduchý muž, s obrovským srdcom a túžbou, aby aj jeho deti kráčali životom s Bohom. Každé modlitebné stretnutie prichádza s rovnakým námetom. „Modlite sa za moju rodinu. Za moje deti, aby boli poslušné Božiemu Slovu. Za moju manželku...“ Tento týždeň Vasil musel z finančných dôvodov odcestovať za prácou do Talianska približne na 4 mesiace, čo znamená, že jeho dve deti ostali doma bez rodičov. Irina bude bývať so starou mamou a Pavel s našim moldavským spolumisionárom. Ak si niekedy na Vasila spomeniete, môžete sa modliť za jeho rodinu a zároveň aj za neho.



Naše fantastické cesty po daždi



Vpravo na fotke Vasil, uprostred pastor Nicu, vľavo Vasilov brat Ion



Vasilov syn Pavel



Mihail a Valeria

Zimné obdobie bolo ťažké pre nejednu moldavskú rodinu. My sme sa počas zimy spriatelili s jednou z nich. Mihail a Valeria žijú v skromnom domčeku bez elektrickej energie. Vďaka projektom ako sú balíčky s jedlom, či drevo na zimu, zvládli prežiť aj túto zimu. Valeria už takmer 2 roky leží v posteli. Dokáže sa na chvíľu postaviť, ale chôdza je pre ňu obrovský problém. Pred rokom a 9 mesiacmi spadla a zlomila si stehennú kosť. Keďže nemala poistenie, v nemocnici ju neošetrili a kosť sa jej zrástla nesprávne. Dodnes má bolesti.

Podľa moldavských zákonov má právo na invalidný dôchodok, ktorý si však musí vybaviť sama, čo je prakticky nemožné, pretože nechodí. Zároveň systém funguje veľmi podobne ako na Slovensku – posielajú vás od jedných dverí k druhým. Vo svojich modlitbách môžete myslieť aj na túto rodinu, aby sa im podarilo dôchodok vybaviť.



Malé dievčatko, ktoré vidíte na fotke je Alina z dediny Lozova.

8. marec je Medzinárodný deň žien. Bratia z našej dediny sa rozhodli pri tejto príležitosti pozvať všetkých ľudí navštevujúcich služby Božie v Lozovej do Micleușeni. Ráno som sa vybrala s našou minidodávkou do Lozovej. Odchod bol dohodnutý na deviatu hodinu ráno. 8:45 mnohí z nich už čakali na odvoz. Keďže bolo celkom veterno, ľudia začali nastupovať do auta. Zrazu počujem niekoho kričať moje meno. Otočím sa a vidím Alinu, ako beží k autu so slzami v očiach, kričiac: „Katka, čakajte na nás!“ Upokojujem dievčatko vysvetľujúc, že má dosť času. Pár sekúnd po dievčatku dobieha jeho mama.

Je fantastické sledovať, ako sú deti tak veľmi nadšené z evanjelia, že dokážu slzami pritiahnúť do kostola aj svojich rodičov.

Takmer 5 kilometrov od Micleușeni sa nachádza dedinka Huzun. Ľudia z Micleușeni tu vykopali studňu a postavili malú budovu, ktorá počas týždňa slúži ako denné detské centrum a v nedeľu je miestom pre služby Božie.

História budovy a studne je až neuveriteľná. Počas stavby budovy sa miestny ortodoxný kňaz snažil stavbu zastaviť návštevami v dedine, pri ktorých sa snažil ľudí pobúriť proti stavbe. Avšak neúspešne. Reakcia dedinčanov bola veľmi jednoduchá: „Títo ľudia nie sú zlí, dávajú našim deťom oblečenie, krmia ich,....“

Zároveň obrovským svedectvom pre dedinčanov je studňa vykopaná v blízkosti kostola. Každoročne počas leta je jedinou studňou v dedine, v ktorej je voda, napriek tomu, že kúsok od tejto sa nachádza ďalšia, voda je iba v jednej z nich – v tej, ktorú vykopali kresťania z Micleușeni. Je svedectvom o nekonečnej Božej moci.



Denné centrum v Huzun

Modlitebné námety:

Vďaky: Za ľudí v dedine Lozova, ktorí sú otvorení počúvať evanjelium a prichádzajú na služby Božie pravidelne každú nedeľu. Za rastúci počet detí v dennom detskom centre v Huzun.

Prosby: Za Vasila a jeho rodinu. Za Mihaila a Valeriu.

Pred pár dňami sa opäť začal program Challenge into mission – modlite sa za všetkých misionárov, ktorí sú tentokrát súčasťou programu. Za lídrov, aby viedli tímy s Božou múdrosťou.

Za ľudí, ktorým budú zvestovať evanjelium.

Ak máte záujem o viac informácií o našej službe, nebojte sa opýtať, napíšte mi email alebo aj list. ☺

Adresa v Moldavsku:

Katarína Svrčková
Operatiunea Mobilizatoare
CP 2366
MD – 2012, Chisinau
Republica Moldova

Finančná podpora: z SR 2200344085/8330 VS: 856226
z ČR 2700344081/2010 VS: 856226

Email: katka.svrckova@gmail.com

Tel. č.: +373 68 211 289

Skype: Katka44445

Facebook: Katka Svrčková

„Kto by však pil z tejto vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky, ale voda, ktorú mu ja dám, bude v ňom prameňom vody, prúdiacej k večnému životu. (Ján 4,14)